

vseh narodnosti svoje prepričanje. Isti črnuhi, ki so vedno vpili, da moramo „preč od Ogrske“, postali so zdaj ponižni blapci mešetarske naše vlade. Zdaj vpijejo, da je sedanji načrt nagodbe izvršen in da smo Avstriji napravili velikanski dobiček. Preglejmo celo zadevo! Kaj smo dobili? Avstrijski del kvote se je znižal za 2%, to je za letnih 4.800.000 kron; poleg tega se je od strani transportni davek na Donavi, kar nam prinaša dobička za 350.000 kron. Skupno nam prinese torej nagodba nekaj čez 5 milijonov kron dobička. To je pač velika sotka, kaj ne? Je veliko denarja, ali v razmerju z dobičkom Ogrske je to le malenkost. Ogrji pridobijo namreč z novo pogodbo sledeče svote:

1. Vsled nerazdeljenja colninskih dohodkov letno	K 30.000.000
2. Pri dominicalnem posojilu	2.280.000
3. Pri konzumskih davkih	500.000
4. Vsled oproščenja ogrske drž.	
rente od avstr. rentnega davka	750.000
5. Pri blokni renti	2.000.000

skupno kron 35.530.000

Torej premislimo: Avstrijskim narodom prinaša nagodbeni načrt nekaj čez 5 milijonov kron dobička, prevzetnim Madžaronom pa čez 35 milijonov kron dobička. Nagodba naj bi veljala po načrtu do leta 1917; v tem desetletju bi dobili Madžaroni na avstrijske stroške okroglo 3.038 milijonov kron. Poleg tega dobijo še sledeče: 1. Konzumni davek na ogrsko moko v Dalmaciji se odstrani. 2. Promet ogrske živine v Avstrijo postane svoboden. 3. Surtaksa na sladkor ostane vsaj deloma. 4. Skladišča ogrske moke na Avstrijskem ostanejo neobdajena. 5. Avstrijska zakonodaja gleda žganja je vezana na ogrske želje. 6. Uresničenje ogrskih želj gleda železnic itd. Mi pa dobimo? 0000! Nič ne dobimo! In taki nagodbi, ki je naravnost izdajstvo naših narodov, so se pokorili klerikalci vseh narodov. To pa samo zato, da je zamoglo par črnih kričav ministerskih frak obleči. Madžaronom vse, nam pa nič! To je geslo novi pogodbi in zato se bomo proti nje z vsemi močmi borili!

Visoke šole so postale zdaj predmet politiziranja v naši vbogi državi. Za nas kot kmetstvo stranka ima ta cela stvar malo zanimanja, kajti naši sinovi pridejo pač malokedaj na visoko šolo. Ali omeniti moramo vendar ta boj! Peščica avstrijskih Italijanov zahteva svoje v enčilišče in sicer ravno v Trstu. Vpijejo sicer, da se jim gré edino za izobrazbo, ali semtertja se pozabijo in povejo tudi svoje skrivne iredentistične misli. „Abbasso Austria“ („proč z Avstrijo“) so italijanski študentje šele zadnjič v Gradcu vpili, ko so z bokaerji in železnimi palicami napadli nemško univerzo in javili slavnoznano „kulturo“. Ti mladi izizvači hočejo gospodariti v vsej Avstriji in s prevzetnim klicom, da so „popolo romano“ (rimski narod) hočejo nasprotovati tistemu nemškemu narodu, ki je to državo ustanovil, vzdrževal in branil. Tudi na univerzah v Pragi in na Dunaju je prišlo do hudih pretepov. Krivi so temu deloma klerikalni študentje, ki izivajo napredno misleče dijakke, deloma pa slovenski fantje, ki se družijo vedno z Italijani. Kdor pozna razmere v slovenskem dijaštvu, ta mora priznati, da bi bilo bolje, ako bi se fantje malo več učili in malo manj pijančevali. Kar se pa

da se imata ravno tako rada, kakor se stara dva sovražila.

Požurnik je položil težko svojo roko na ono soseda in rekel resno: „Ja to ti rečem: ne povej nikomur ničesar, da to Zagorjan ne izve. Jaz ne verujem, da bi nehalo sovraštvo med nama, ali ako bi to mladina napravila, zahvali bi Boga; svojemu fantu ne bodem tega branil.“

Hladnik je obljubil, da bode molčal, ali kimal je z glavo. Medtem ko se je Hladnik še četrtinko vina kupil, šel je Požurnik domu.

Toni je očeta s precej neprijaznim obrazom sprejel, kar je tega na tihoma zabavalo.

— Prišel sem malo pozneje, je rekel Požurnik.

— Hladnik me je hotel na vsak način v gostilni imeti. —

— Ta bi tudi lahko domu šel, je mrmral Toni. — In jaz z njim, kaj ne? je vprašal oče.

— Toni je postal rdeč in odgovoril: — Tega nisem rekel. — Ampak hotel si to povedati; no, saj imaš še časa, da greš v gostilno.

Tega se ni pustil Toni dvakrat reči. Imel je sicer malo upanja, da bi Roziko se dobil, ali poizkusiti je to vendar še hotel. Morda je vendar še hlašč pri učiteljevi družini ostala; tedaj bi mu bilo mogoče, da jo se dobi.

(Naprej Prihodnjic.)

tiče slov. vsenčilišča, je to vprašanje slov. pravaštva in ne slov. naroda. Zdaj so dobili par gimnazij in niti slov. učnih knjig nimajo. In s takimi „problemi“ se prepreči gospodarsko delo.

Za veterance. Vlada je predložila postavni načrt, po katerem bi imela vojna društva (veteranci) pravico, nositi orožje. To pravico bodo imeli le, kadar napravijo skupne obhode in bodejo morali take obhode preje naznaniti. Postava se tiče tudi vojaških sanitetnih zavodov, katere bi odselej tudi veterani lahko rabili.

Pomiloščenje dezertirjev? Baje bode izšel še tekom tega meseca neki cesarjev odlok, po katerem bodo vsi tisti, ki so zaradi dezertiranja itd. v zaporu, pomiloščeni.

Oklic.

Župan ptujski, g. Josef Ornig je sprožil imenitno misel, da se uresniči v Ptuj za kmetске hčerke primerno urejeno, neodvisno in potrebno gospodinsko šolo.

Namen tej šoli bi bil v prvi vrsti ta, da se priučijo kmetске hčerke pod spretnim vodstvom in v najkrajšem času za kmetsko gospodarstvo potrebne kuhanja. Ne morda kuhanja kakšnih gospodskih finih jedil, pač pa kuhanja domačih, krepkih jedil, kakor se jih ravno na deželi je. Pomisliti je, da žalibog marsikatera kmetška deklina nima prilike, priučiti se tega kuhanja, kar je dostikrat vzrok prav neprijetnih posledic. V tej šoli pa bi se v kratkem času toliko priučila, da bi zamogla postati spretna domača kuharica in gospodinja. Ravno tako priučile se bodejo dekleta i drugega domačega dela.

Šola bi se vršila v obliki tečajev (kurzev). Najprve se bode sprejelo le 12 deklet. Le-te se bodejo morale preskrbeti od doma s potrebnimi poljskimi pridelki in bodejo morale plačati mesečno gotovo svoto. Skupno bodejo pod spretnim vodstvom kuhale, skupno jedle in skupaj stanovale. Dekletam se ne bode dalo priložnosti, da bi pohajkovalé po mestu, kajti vse bode skupno pod strogim nadzorstvom. Kadar bode ta ali ona deklina dovolj znala, izstopila bode in napravila prostor drugi, že v naprej vpisani. Prostor in kuhinjsko orodje za šolo je že preskrbljeno.

Opozarjamo tiste posestnike, ki bi se sprijaznili s to idejo in bi hoteli toliko žrtvovati za svoje hčere, naj se oglasijo v uredništvu „Štajerca“, kjer se jim bode dalo nadaljna pojasnila. Omenjeno naj še bode, da se bodejo le nad 16 let stare kmetске hčere sprejele.

Kdor ljubi svoje ga otroka in bi ga rad čimbolj izobrazil, da bode v bodočnosti koristen član človeške družbe, kdor hoče videti svojo hčerko kot dobro gospodinj in družinsko mati, — ta bode pozdravil to zanimivo misel župana Orniga. Pričakujemo tedaj hitrih naznanil!

Dopisi.

Dobje pri Planini: Oglejmo si še malo pridige modrega g. župnika v Dobji. V nedeljo dne 3/11 t. l. je župnik Vurkelec pridigoval, koliko preganjanja trpi tukaj v Dobji, in je še pristavil, naj bo, saj so apostolji bili tudi preganjeni ker so oznanjevali sv. vero, pa so zdaj svetniki v nebesah. Pojdi, hinavski Vurkelec, plaušat Bošnjake pa ne nas; seveda so imeli apostolji veliko trpljenja, pa so oznanjevali le resnice sv. vere, pa niso uganjali politike, pa niso izrabljali prižnice in spovednice v politične namene, niso ustanavljali posojilnic, niso ciganili ljudstva za denar in za bernjo, kakor to Vi Vurkelec delate. Vi ste preganjeni le zato, ker politiko uganjate na prižnici, v spovednici in zunaj cerkve. Vi niste zato tukaj, da bi uganjali politike, ustanavljali posojilnice, ljudstvo hujskali in ciganili. Kristus Vam je rekel: Ne iščite si zakladov, katere moli in rja lahko končajo! Ako ste res namestnik Kristusa, ravnajte se po njegovih naukih in po izgledih apostolov, pa ne po svoji trmoglavosti. Dragi Vurkelec, ljudstvo danes samostojno misli in razločuje vero od politike, zato Vas pa preganja, ker kaj drugega ne zaslužite. Kar ste ustanovili brezpotrebna poso-

jilnico v Dobji, imate vsako nedeljo sveto opravilo ob 9 1/2 ure. Kdo je kriv, da toliko ljudstva božjo službo zamudi? Vurkeleova politika! Izrazili ste se še baje, da ob nedeljah, kadar se bojo vršile seje pri posojilnici, bo božje opravilo ob 6. uri, ali pa bo izostalo. Ali ni to politika? Ali mislite da ljudstvo to ne razumi? Kje ste, prezvišani gospod knezoškofo, da pustite Vurkelca tako rogoviliti v Dobji? Zdaj se bližajo zopet občinske volitve v Dobji; ubogi bolniki, kateri bojo takrat na smrtni postelji bolani, ker k njimi Vurkelec zopet ne bo hotel iti prevideti z svetimi zakramenti, kakor je že parkrat storil. Res čuda da ne pride ljudstvo popolnoma ob vero. Kje torej peša vera? Odgovorite nam, Vurkelec! Napredni Dobčani.

Kolobije. Dragi „Štajerc“. Že dolgo nisi nič slišal od nas, ker je preveč v hribu, pa težko pride v dolino. Povedati Ti moram, kako hodita okoli nas župnik in kuharica. Zadnji teden sta nekam šla, pa Bog vedi kam, najbrž mladega kaplančka gledati v spodnje Zakotje. Pa prišla sta drugi dan prav trezna domu v farovž, kakor je že navada. V nedeljo t. j. 10. novembra je bila v podružnici sv. Jakoba pridiga, pa kakšna! Toliko ni župniku da bi se malo iz bukvic naučil, pa rajši kar iz glave psova ljudi ter hitro vse odpravi, kajti kuharica ga je že čakala, da gresta v gostilno in se jima malo živi okrepčajo. In tako župnik in kuharica spet pozno v noči prav lušno prideta v farovž. V pondeljek pa ravno tako! Naznaniti še moram, da sta v nedeljo jutro prinesli dve ženski otroka h krstu, ker pa župniku ni bilo dovolji ga krstiti, sta šli ženi domu. Prideta drugi dan, župnik je dobro vedel da prideta, vkljub temu je pil dobro kapljico s svojo lepo frajlico in prav po noči prideta vinjena domu. Čakajo ga vsakovrstna opravila, — ali kaj bo, ker je pil... Tako nastopa naš župnik!

Iz Teharjev. Marsikomu je znano, da se stavi pri nas nova farna cerkev in sicer konkretnim potom, katera bode po večjem kmalu izgotovljena. Marsikomu je pa tudi znano, da je povzročil oziroma pomnožil naš g. kaplan hud politični prepri v fari. To je vzrok, da farani ne pomagajo s tistim veseljem, ne z denarjem ne zdelom k stavbi cerkve, kakor bi bilo v takih slučajih potrebno. Drugič pa zato, ker kadar se na debelo zaslužijo, pozove svoje kimovce, da ti pograbijo kar se da. Kar pa se naj zastoni stori tam smejo tudi naprednjaki biti. Kdo more ovreči, da ni takšno ravnanje politično? Zadnji čas je začel v cerkvi pri pridigi kaj pridno terjati denar od tistih, ko jim je bilo obljubljeno svoj čas v „Domovini“, da se jih bodo „izgibal kot gobavih“. Da pa bi nobenega ne zgrešil, poslužil se je g. kaplan zadnji dve nedelji prižnice tudi zjutraj. Tako toraj preti in žuga z eksekutarjem in advokatom, ako kdo koj ne plača ali se pridi opravičiti. Le zgolj iz „usmiljenja“ še svojega žuganja ne izpolni. Tukaj Vam je, g. kaplan odgovorjeno, da ne boste mislili, da se Vam krivica godi. In Vaše usmiljenje odklonimo; storite kar znate in morate, samo v cerkvi nam pustite mir! Kaj je treba vsem ljudem vedno te kvante poslušati! Čemu pa imate prostorno posebno sobo v mežnariji? Ali se tam ne da doseči drugega, kot da se kuje prepri ob času volitve? Kakšni red pa vlada pri Vaših protokolih, g. kaplan, da tisti ki hodijo planirati okoli cerkve, lahko svoj nos v protokole vtijejo in potem okoli potrkujejo, kdo še ni vse plačal ali kdo je brezverec in očitni grešnik. Kdo noče biti palm v kaplanovi roki, temu pravi da hoče s svojo trmo glavo skozi zid; kdo je pa ob času občinskih volitev tiščal glavo v zid, ko se ga je prosilo, da naj skrbi za mir ter ne dela strankarskih preprirov? Na to bi nam vedel g. kaplan Čemažar odgovoriti, čegar trda glava je tudi morala od zida napredne zmage odleteti.

Napredni pravicoljubi.

Iz Verhloga pri Slov. Bistrici. — Občinske volitve. — Kakor smo svoj čas poročali, vršile so se dne 18. svečana t. l. tukaj volitve za obč. odbor, ter so izpadle kakor zmiraj v naprednem smislu, ako ravno je prišlo nekaj od znanega župnika Janez Šušnika zaslepljenih občanov za farizejsko stvar v boj. — Bralci se še spominjate da je prinesel „Slov. Gospodar“ župnika Šušnika za lažni okinčani članek, da je propala „Štajerčeva stranka“ ter izvoljenih 18 katoliško

V vsaki hiši bodi Štajerčevi kmetски koledar.

narodnih mož; in da je predstojniku Juri Mlakarju Štajerjevemu podrepaniku je za zmiraj odklenalo. Vkljub župnikove zmage pa je župnik vendar vložil rekurz za trinajstimi točkami, ki so bile od prve do zadnje nesramno izmišljene in lažnjive, kakoršnih je le mogoče iz Sušnikovega peresa. — Po natančni preizkavi je c. k. namestnika v Gradcu rekurz, ker se niti ena točka ni uresničila, — ovrгла, — ter se je dne 13. t. m. vršila volitev župana in svetovalcev. — In res! — 18 katoliško narodnih mož, so izvolili enoglasno županom znanega v celi občini in fari jako priljubljenega Jurija Mlakar zopet za tri leta, in potem še na dalje, — kajti ljudstvo je sprevidelo, da je branil župan Juri Mlakar vse leta občino nevtrajljivo proti nesramnim napadom in lažnjivim tožbam župnika Janez Sušnika. Vseh 18 odbornikov so resnično katoliško narodni možje, — pa ne po receptu župnika Sušnika, — temveč v resnici. — Po Sušnikovem receptu bi ne bili katoliški, narodni pa še manj. — G. župnik J. Sušnik! Ne bodejo se izpolnile Vaše na prižnici izjavljene besede in želje. Tulili ste namreč besno: kdor se mi ne upogne, raztrgal ga bodem kakor fece, župani bodejo šli, župnik pa bode ostal; — pravica zmaga in laž ima kratke noge, zapomnite si to g. župnik Sušnik. Župani bodejo ostali, župnik pa bode šel. — Poročamo še nekaj zanimivega. Lažnjivi rekurz podpisalo je par zapeljanih mož v nevednosti, — med tistimi tudi nedolžen kmet Matevž Bračič, ker kakor drugi ni vedel kaj da je podpisal. — Pri preizkavi pa, ko je g. komisar vsem rekurz prebral in razložil, pokazal je Matevž Bračič poštenjaka in razkačen rek: g. komisar, to so same nesramne laži, in potegnem jaz moj podpis nazaj, laži ne potrdim. — S tem je mož svoje poštenje zopet pridobil, in se izmuznil župnikovem zanjkanju. Želeti bi bilo, da bi to storili tudi drugi v župnikove zanke vjeti, dokler je še čas. — Kam pripelje župnikovo pajdašenje polsogoma, pokazale so opetovano že sodnijske razprave. — V kratkem poročamo kaj novega, — naj poprej c. k. državno pravdištno besedo spregovori. — Potem še resno besedo sl. knezoškofjskemu ordinariatu v premislek. — Sl. gospodje, povsodi pridete nepozno do sprevidenja.

Novice.

„Štajerčevi kmetški koledar“ izide te dni v 2. natisu, tako da ga bomo s prihodnjim tednom zopet pričeli razpošiljati. Nato opozarjamo zlasti tiste somišljenike, ki so se že naročili, pa še niso koledarja dobili. Do zadetka decembra bode vsakdo svoj koledar imel. Torej malo potrpežljivosti! — Koledar stane, kakor rečeno, 60 vin., s poštnino pa 70 vin. Kdor proda deset koledarjev, dobi enega zastonj! Najbolje je, da se pošlje denar naprej in to po nakaznici ali pa v markah. Po poštenem povzetju (Nachnahme) je poštnina veliko večja in delo dvojno. — Nasprotniki agitirajo na vse kriplje za svoj „slovenski kmetški koledar“, ki so ga izdali celjski dohtarji. Kdor si ga hoče vzeti, slobodno mu! Mi smo itak z našim uspehom zadovoljni. Konstatiramo pa, da košta naš „Štajerčev kmetški koledar“ samo 30 kr., celjski prvaški koledar pa eno krono, s poštnino celo 1 K 20 h. — Proti našemu koledarju je vsak umazani boj brezuspešen, kajti ljudstvo nas pozna in vredeniti naše delo. Torej še enkrat: Na delo! V vsaki hiši naj bode naš koledar! **Pozor somišljeniki!** Voditelji dohtarsko-prvaške stranke v Celju so si na nepravilni način pridobili naslove naših somišljenikov. Zdaj pošiljajo na te naslove svoj dohtarski koledar, ki je majhen in košta s poštnino 1 K 20 h. Opozarjamo somišljenike, katerim se ta narodnjaški koledar pošilja, naj napišejo takoj na ovitek „Se ne sprejme“ in naj ga vrnejo. Drugače bodejo morali dotični koledar plačati, kakor morajo tisti plačevati, ki so brez naročila list šnopsarskega Križmarna dobivali. Torej pozor! Edini pravi koledar je „Štajerčev kmetški koledar“.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Mi gramo naprej! Občine sv. Ema, Pristova in sv. Peter nad Medvedovim selom so napravili

prošnjo, da se uvede prihodnjo leto nemški poduk. Živeli pametni možje, ki skrbijo za bodočnost svojih otrok! „Domovina“ se čez to dejstvo jezi in vzklikne strupeno: „Vse to je delo Sappanza v Pristovi“. Ne, celjska žabica! To je delo ljudstva, ki se ne pusti več farbatu od tvojih hujskajočih neumnosti!

Gonja proti našemu g. Wratschko v Zg. Radgoni. Gospod Fr. Wratschko spada med one nevtrudljive pogumne stajerske možje, ki imajo edino gospodarski blagor ljudstva v očeh in ki se ne pustijo na noben način od farskega hujskanja prelepti. Zato seveda sovražijo črnuhi tega moža strupeno in nobeno sredstvo ni ostalo neposkušeno, da bi se g. Wratschku na časti ali ugledu škodovalo. Vsa klerikalna fantalin se predreže posovati moža, ki je že 24 let občinski predstojnik in je bil 17 let okrajni načelnik, ki je torej osivel v službi naroda. Kako daleč gre klerikalno sovraštvo, dokazujejo sodnijska zasledovanja, s katerimi se je g. Wratschka nadlegovalo. Že leta 1879 so črnuhi g. Wratschka po krivem nekega zločina obdolžili. Po nedolžnem je bil takrat obsojen, po nedolžnem je sedel 3 mesece. Pozneje pa se je sodnijsko preizkavo ponovilo in je bil Wratschko popolnoma oproščen. Leta 1895 je neki klerikalec Sehrschohn g. Wratschkota po krivem obdolžil, da je naročil uboj nekega volilca. Klerikalni obrekovalci je bil za to podlost na 4 mesece ječe obsojen. Zdaj so črnuhi Wratschkota zopet naznanili. Neki klerikalec Veberič, zagrižen sovražnik g. Wratschkota, je namreč izjavil, da mu je ta 50 kron za volilno sleparijo ponujal. Samo Veberičeva izpoved je tu, ker drugega dokaza ni niti pičice. Istotako so črnuhi obdolžili g. Kollerja. Pri prvi razpravi sta bila Wratschko in Koller vključno pomajkanju dokazov obsojena. Stvar teče naprej in črnuhi naj ne vpijejo od veselja. Kajti še nismo na Turškem in še mora pravica zmagati. Porabilo se bode vsa sredstva, da se enkrat poneha lopovska gonja klerikalnih hujskavev. Druga sodnja bode gg. Wratschkota in Kollerja gotovo oprostiti. In potem bomo malo v ta tabor posvetili.

Kaplan Poplatnik pri sv. Urbanu je pričel — dirjati. Ta mladenič menda misli, da bode odraslim ljudem prepovedoval to ali ono berilo. Te dni enkrat je pri popoldanski službi Božji celo rožni venec za tiste čital, ki berejo „slabe časnike.“ Ja za vraga, kaj pa je to, „slabi časnik?“ Priporočamo faranom, da molijo prihodnjič rožni venec za slabe duhovnike. Kadar ne bode več slabih duhovnikov, tudi ne bode trebalo „slabih“ listov. Pa še nekaj! Kaplan Poplatnik je pozabil na besedo: „Pustite male k meni!“ On udriha v šoli napram deci proti „Štajercu“, vpije, da je to hudčev list in pretepa otroke naprednih starišev ter jim pili na surovi način lase. Nekateri otroci že nočejo več v šolo hoditi, ker se teh surovih pretepev bojijo. Mi opozarjamo šolsko oblast na to nečuvano početje tega črnosukneža. Ako pa oblast ne bode ničesar naredila, poiskali si bodejo stariši sami pravico in to tako, da si bode fant to zapomnil.

Župnik Sušnik v Črešnjovcu ima veliko s sodnijo opraviti. Mož pozabi namreč, da je postava tudi za duhovnike veljavna. Zdaj je Sušnik v preiskavi zaradi zločina volilne sleparije po § 199 a. Istotako so toženi nekateri njegovih podrepanikov. O izidu te stvari bomo še poročali!

Štrajk na učiteljsku v Mariboru. Dijaki mariborske „preparatije“ so stopili v štrajk. Vzrok temu je neverjetno obnašanje klerikalno-prvaškega profesorja Majcena. Ne samo, da je ta mož študente surovo psoval in z njimi tako ravnal, kakor se to niti v ljudski šoli ne bi smelo storiti, obnašal se je med podukom tudi tako ostudno in ima poleg tega o znanosti take pojme kakor srednje-afričanski zamorci. Zato so dijaki 3. letnika njegovo uro zapustili in storijo so tudi še zdaj. Edina pot za šolsko oblast je, da odstrani tega nezmožnega, surovega profesorja. Naj gre v klerikalna „izobraževalna“ društva podučevati, ne pa v šolo. Torej proč z njim!

Pozor! „Poskusi z umetniimi gnojili“. Vsi tisti posestniki, kateri so se sklicaje na „Štajerca“ priloženo knjigo o travništvu oglasili pri g. Drogenig-u za umetna gnojila, naj mu natančni

naslov in zadnjo postajo tako naznani. Naslov Andrej Drogenig, pošta Podplat.

Kmetški shod v sv. Marjeti ob Pesnici se je vršil 17. t. m. ob zelo dobri udeležbi. Najprve sta govorila gg. Ehrhart in Girstmayr o živinoreji in krmljenju. Glavna stvar shoda pa je bil razgovor glede regulacije Pesnice. Sklenila se je resolucija, v kateri se zahteva od vlade, da prične v prvi vrsti s zgradbo od občine Cirknica do grada Gutenhaaga. Izvolila se je deputacija, ki bode ta sklep vladi predložila.

V Brežicah je stopil v pokoj davčni upravitelj g. S. Wutt. Bil je eden voditeljev pravaštva; zdaj, ko je davkarijo na žebelj obesil, se bode lahko s politiko pečal, kolikor mu to srce zahteva...

Nemško šolo v Velenju so te dni otvorili. Naprej!

Sejem v Ptuj. Zadnji sejem z žrebetami, konji, govedo in svinjami se je vršil izborno dne 6. t. m. Prignalo se je 193 žrebet, 326 konj, 1470 govede in 980 svinj. Cene so bile razmerno zmerne in se je skoraj 2 tretjini prignane živali prodalo. — 15. nov. se je vršil sejem z mesom, špehom in zeljem in se je pripeljalo okoli 60 zaklanih avinj. Cena svinjskega mesa je menjala po kakovosti od 110 do 114 vin. pri kili. Zelja se je pripeljalo na 140 vozovih okoli 70.000 glav. Prodalo se je 100 glav za 2—3 K. — Prihodnji „Katerinski“ sejem, ki je letni in sejem z lesom, žrebetami, konji, govedo in svinjami se vrši 25. nov. To je največji sejem v Ptuj. Priporočamo kupcem zlasti žrebeta, ki se bodo zopet v obilnem številu prignala. Svinjski sejem se vrši 27. nov., sejem z mesom in špehom ter zeljem dne 29. nov.

Železniška nesreča. Vlak je povozil v Pragerskem kuplerja Jos. Rudolf in ga na mestu usmrtil. Nesrečnež zapuša vdovo in 4 otrok.

V Hrastniku je umrl predstojnik občine Dol, g. Franc Peklar. Bil je poštenjak in splošno priljubljen. Naj mu bode zemljica lahka!

Nezahtevano zvonjenje. Župnik Kostanjovec iz Kalobija je imel predzadnjo nedeljo sv. mašo v filijalni cerkvi pri sv. Jakobu. V svoji pridigi je okregal fante. Zato so fantje na stolp šli in pričeli zvoniti, tako da je moral župnik s pridigo ponehati. Čudne sadove vzgaja klerikalstvo na Stajerkem!

Pobegnili je iz zapore v Ščavnici v Pletróve pristojni Karl Ocvirk.

Vlak povozil je posestnika Ferd. Ternovšek pri Ponkvi. Nesrečnež je umrl v Celju.

Obstrelil se je kmetški fant Joh. Bohinc v okolici Ljubna. Šel je brez karte na lov; ko je zagledal orožnika, vrgel je puško proč, ki se je razprožila in ga težko ranila.

Iz Koroškega.

Napredna zmaga. Že decembra meseca 1906 l. se je vršila občinska volitev v Miklaushofu in prinesla popolno zmago naprednjakov. Črnuhi so seveda kar divjali in brez vsacega resnega vzroka so vložili rekurz. Vlada je pa ta neumestni priziv odbila. Zato se je zgodila 6. t. m. volitev župana. Izvoljen je bil zopet naš posestnik Frid. Seifritz za župana. G. Seifritz vodi občino že skoraj četrto stoletja in vse prebivalstvo mu je hvaležno. Zato mu čestitamo za zopetno izvolitev. Še bolj pa čestitamo volilecem, ki so si izbrali tako vrlega moža za župana!

„Korošec“ se bode imenoval novi list, ki prične izhajati te dni v — Kranju. List je naperjen v prvi vrsti proti prvakom à la Brejc, Podgorc itd. Čudno je sicer, da tičijo za tem „Korošcem“ — kranjski gospodje. Za nas prave naprednjake bode ta list ravno tako nevaren in sovražen, nego „Š. Mir“; kajti kakor ta list politične duhovščine, bode stal tudi „Korošec“ vključ svojem nelepemu imenu na stališču sovražstva proti Nemcem. Leta so nas prepričala, da je vse slabo, kar pride iz Kranjskega na Koroško. Posebno slabo pa je vse, kar uresničuje prvaški advokati, ki so „narodni“ vedno le v svoj žep! Opozarjamo torej prave somišljenike napredne misli, naj se ne pustijo zaslepi od lepega imena tega novega lista, temveč naj se držijo odločno našega lista „Štajerca“, ki ostane tudi zanaprej neodvisen, napreden ter pogumen. Vemo, da se nas bode obrekovalo na vse pretege, vemo, da bode „Korošec“ ravno tako lagal kakor „Š. Mir“, ali —

Cena našemu koledarju je 60 vinarjev, s poštnino 70 vinarjev.